

[Aksel Larsen.]

enhver, der ønsker det borgerlige Styre fortsat, til at medvirke til Fremskaffelsen af de 10 000 Underskrifter, som er nødvendige for Anmeldelse af Hovedstadens Venstre som Parti.“

Det er altsaa Bestyrelsen for Venstrepartiets Organisationer i Hovedstaden, som selv organiserer Indsamlingen af Underskrifterne, med den Motivering, at derved kan der skaffes nogle Venstremandater i Hovedstaden, saa vi kan bibeholde det, vi kalder det borgerlige Styre. Ifølge dette Opraab er Underskriftindsamlingen iværksat af Bestyrelsen for Venstres Organisationer her i København, der ikke har meldt sig ud af Venstres Landsparti, med det ene Formaal at skaffe Partiet flere Mandater, end der egentlig tilkommer det, i Haab om, at man saa skulde blive saa stærk, at man ogsaa efter Folketingsvalget den 28. Oktober kunde beholde Regeringsmagten. Der er altsaa ikke nogen som helst Tvivl om, at organisatorisk drejer det sig ikke om et selvstændigt Parti, men Hovedstadens Venstre er en Del af Partiet Venstre.

Endelig karakteriseres Partierne ogsaa af deres udadvendte Virksomhed, deres Agitation. I saa Henseende har jeg allerede nævnt Agitationsbladet „Venstrebladet“. Det er morsomt i denne Forbindelse at se, at dette Blad paa en og samme Tid agiterer for, at man skal stemme for Hovedstadens Venstre, og at man skal stemme for Venstre. Man skal stemme paa Liste V i København og paa Liste D andre Steder i Landet — dette Agitationsblad uddeltes nemlig til Husstande ikke alene i København-Fredriksberg, men ogsaa i Gentofte og andre Omegnskommuner. Man havde altsaa fælles Agitationsmateriale, fælles Program, fælles Partiorganisation. Det hele, man har gjort, er, at man har delt sig i to Grupper, i Haab om derved at skaffe sig en uretmæssig Mandatfordel.

Naturligvis er et saadant Parti ikke noget Parti i Valglovens Forstand, og derfor bør Folketinget nu tage Stilling til det. Det har i øvrigt været diskuteret her den 3. Oktober, da vi vedtog en Dagsorden, som allerede er citeret af Udvalgets ærede Ordfører. Jeg ønsker imidlertid at gøre opmærksom paa, at som denne Dagsorden er formuleret, dækker den ikke blot Anmeldelse af et Fidusparti ved Hjælp af en eller anden afdanket Folketingsmand, men den dækker ogsaa Anmeldelse af et Parti paa anden Maade. Dagsordenen taler nemlig ikke om nogen speciel Form for Anmeldelse af Partier, men den siger

udtrykkeligt, at Anmeldelse af et Parti, der udelukkende har til Formaal at skaffe et bestemt Parti flere Mandater, end der tilkommer det, er stridende mod Valglovens Hensigt og Mening. Det var enhver Form for Anmeldelse af et saadant Parti, denne Dagsorden vendte sig imod.

Der er vel nok særdeles lovkyndige, der vil sige: Ja, man kan ikke give sig til at fortolke Loven saa længe efter, at den er givet. Naturligvis kan man udmærket det, det er set før, og dertil kommer, at der ikke hidtil var Brug for en saadan Fortolkning af Valgloven; først da det viste sig, at der var nogle, som kunde have det triste moralske Mod, at de vilde lave den Slags uværdige Fiduser for paa den Maade at gøre Valget delvis illusorisk, idet de tilranede sig selv flere Mandater, end de havde Stemmer til, først da dette Spørgsmaal blev aktuelt, beskæftigede Folketinget sig med det og udtalte sin klare Mening om, hvordan Valgloven skulde fortolkes. Men jeg ønsker at gøre opmærksom paa, at Dagsordenen — og det var vi allesammen klar over, den Dag den blev vedtaget — var møntet saavel paa den Tanke, at en eller anden jysk Folketingsmand kunde anmelden sig som Hovedstadens Venstre, som paa den Tanke, at det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen og hans Meningsfæller kunde gaa ud og samle Underskrifter paa Anmelde se af et særligt Parti, Hovedstadens Venstre, som Fidusparti. Det var møntet paa begge Dele. Der maa vel være en lille Smule Mening i Tingene, naar man har vedtaget en saadan Dagsorden; det kan vel ikke være for, at saa skal den ingenting betyde.

Jeg vil have Lov til at konfrontere det ærede Medlem Hr. Kristen Amby med et Par af de Udtalelser, han fremkom med under den paagældende Debat. Han taler dér om, at det egentlig er noget vanskeligt at definere et Parti, men saa siger han følgende:

„Men vi ved da nogenlunde, naar en Gruppe har dannet et Parti. Vi kan da ogsaa i Regelen konstatere, om en enkelt Mand gaar ud af en Gruppe, det plejer ogsaa at blive offentlig bekendt. Det er da sket før. Men jeg tror aldrig, man har tænkt sig den Mulighed, at et Parti som Venstre, der er en Helhed, en Enhed, og i dette Tilfælde ogsaa er det i det Spørgsmaal, der nu bliver Valgets, det sydslesvigiske, hvor der slet ingen Difference er mellem Anskuelserne, hvor alle mener præcis det samme — siges der jo —, man har ikke kunnet tænke